

дание на Народното събрание отъ 1—5 ч. Страшни глупости. Провѣрка на народнитѣ представители. За нея е избрана една комисия и нейниятъ докладчикъ Илия Цановъ чете даннитѣ за всѣки народенъ представитель поотдѣлно безъ мнение отъ комисията, и камарата *in pleno* гласуваше за отдѣлнитѣ народни представители. При Стамболова повдигна се въпросътъ за неговата възраст. Бурмовъ прочете телеграмата на ректора на духовната семинария въ Одеса, споредъ когото Стамболовъ е 24-годишенъ, а сжщо и даннитѣ отъ списъка на новобранцитѣ. Стамболовъ посочи списъка на избирателитѣ, подписанъ отъ началника въ Търново, въ който Стамболовъ е записанъ като 30-годишенъ. Говориха и Грековъ, Балабановъ по принципалния въпросъ (допускането на народни представители подъ 30 години). Д-ръ Цачевъ като лѣкарь се произнесе, че Стамболовъ е подъ 30 години, Д-ръ Молловъ наopakъ. Говори и Славейковъ — червенъ, угоенъ мжжъ съ бѣли мустачки и вдигнати очила на челото (*Abgott der Bauern* [кумиръ за селянитѣ]), като примѣсваше постоянно въ своята безсолна речъ думитѣ „таквозъ, онаквозъ“. Станчевъ, *ein junger Heisssporn* [младъ и сприхавъ], и той говори (пронизващето господа). И Стамболовъ, разбира се, говори за себе си повече отъ веднажъ, за администрацията, която иска да го унищожи, за народа, който го познавалъ, който го обичалъ и затова го избралъ. Каравеловъ произнесе своето дрезгаво, постоянно повтаряще се до омръзване: „който го не приема, да си вдигне ржката“. И Стамболовъ биде провъзгласенъ съ огромно мнозинство за 30 годишенъ . . . Така се говорѣ и за Станчевъ, самъ той говори за 33 тъмници, за заточението си въ Африка; биде приетъ. Сжщата история и съ Хранова, споредъ удостоверението на болгарската гимназия той е едва 28-годишенъ,

Цеко Петковъ

съ Минко Радославовъ и др. Особенъ ораторъ е хайдушкиятъ войвода дѣдо Цеко Петковъ, извѣтрѣла глава въ хайдушка окжсана носия; говори (полусръбски) за прасетата и магаретата, простонародни историйки. Търновскиятъ губернаторъ заекна на трибуната, смѣхъ — *Gott behüte uns vor unseren Freunden* [Богъ да ни запази отъ нашитѣ приятели]. — Стоиловъ побѣснѣ и отиде въ двореца. Той мисли, че единственото спасение е въ министри чужденци, не българи. Азъ мисля, че е необходимъ поне въ всѣко министерство по единъ чужденецъ като гла-